

MARSILII FICINI FLOREN
tini in librū de Vita, ad magnanimū Laurentiū
Medicen patriæ seruatorem, Epistola
dedicatoria.

BACCHVM Poëtæ summū an-
tistite in sacerdotū, bis natum canūt.
Fortè significantes, uel futurū sacer-
dotem statim initiatum, oportere re-
nasci: Vel perfecti tandem sacerdo-
tis mentem deo penitus ebriam, iam uideri renatā: Aut
forsan humiliores sensu, uinum Bacchi germen genera-
ri semel in uite quasi Semele, maturis sub Phœbo race-
mis: regenerari rursus post ipsum uindemiæ fulmen
in suo uase uinum, uelut in Iouis scemore merū. Sed de
sacris in præsentia mysterijs nō est loquendū, ubi mox
physica potius ope languentibus opitulaturi sumus.

Nec agendum stylo grauitatis seruo, sed libero potius
& iocoso, postquā à Libero patre nescio quomodo sta-
tim exorsi sumus. Et recte inquā nescio quomodo, nam
fortè prudentior aliquis à Phœbo medicorum primo,
potius quā à Baccho medicinam auspiciatus esset.

Quid uero? Si quod non uanum omen sit in ore nunc
sorte quadā proferente Bacchum. Hic enim almo quo-
dam uino securitateq; letissima, salubrius fortè medea-
tur, quā herbis ille suis carminibusq; Phœbus. Quo-
cunq; uero sensu uel illa uel hæc acceperis, dux ille sa-
cerdotum Bacchus, geminas quasi matres habuisse fer-
tur,

MARS. FIC. EPISTOLA.

Melchisedech autem summus ille sacerdos, unam
 uix matrem, unum uix patrem habuit. Ego sacerdos
 minimus, patres habui duos, Ficinū medicum, Cosmū
 Medicen. Ex illo natus sum, ex isto renatus. Ille quidē
 me Galeno, tum medico, tum Platónico cōmendauit:
 hic autem diuino consecrauit me Platoni. Et hic simili-
 ter atq; ille Marsilium medico destinauit: Galenus qui-
 dem corporū, Plato uero medicus animorum. Iandiu
 igitur sub Platone salutarem animorū exercui medici-
 nam, quando post librorum omnium eius interpreta-
 tionem, mox decem atq; octo de animorum immorta-
 litate libros, & æterna felicitate composui, ita pro ui-
 ribus patri meo Medici satisfaciens. Medico uero patri
 satis deinceps faciendum putans, librum De literatorū
 ualetudine curanda cōposui. Desiderabant præterea
 post hæc homines literati, non tantum bene quandoq;
 ualere, sed etiā bene ualentes, diu uiuere. His ergo de-
 inde librū De uita longa dedi. Diffidebant autem me-
 dicinis atque remedijs in re tanta terrenis: Adiunxi li-
 brum De uita, tum ualida, tum longa cœlitus compa-
 randa, ut ex ipso mundi corpore uiuo, uita quædam ue-
 getior in corpus nostrum quasi quoddam mundi mem-
 brum, uelut ex uite propagaretur. **H**is uero tu medi-
 cinæ libris ignosce precor indulgentissimè Laurenti, si
 dum medicus esse uolo, nescio quomodo etiam nolens
 sum etsi nō bonus sæpe poëta. Nam & Phœbus idem
 est medicinæ repertor, poësisq; magister, uitamq; ille

MARS. FIC. EPISTOLA.

suam nobis non tam per herbas quam per citharā cantumq; largitur. Ipsa quinetiā Venus apud Astrologos Musicum aequē parit & Medicum. Sed hactenus dum literatorum ciuiumq; similium uitae curiosius consulo, librorū meorum salutem negligo, quandiu inter se patior esse sciunctos. Quamobrem in eos nunc primum pius, in corpus unum copulo. Cuius artubus in unam formam iam cōpactis, uita protinus adsit. Non potest autem hoc opus physicum, id quasi corpus meum, uitam accipere nisi meā. Eiusmodi uero uita ex mea duntaxat pendet anima. Hec autem iandiu penes te magnanime Laurenti mi patrone uiuit, in ea praesertim amplissimarū aedium tuarum parte, ubi unā cum Platone, nostrum illud de animorum immortalitate seruuatur opus tuo iam pridem nomini dedicatum. At animus iste meus, etsi in beata quadam quasi patria penes te uitam agit, ueruntamen quod & Theologi uolunt, inquietus est interea, donec opus id physicum tanquam suum corpus accipiat. Accipe igitur optime Laurenti post illos de Anima, hos etiam de corpore libros, eodemq; afflatu, quo & illis dudum, feliciter his aspira.

Ita enim & corpus hoc sub tuo spiritu, per
suam uiuet animā, & anima uicissim
nostra cum iam suo corpore
in tuis laribus con
quiescet.